

הללנו בתורה

גליון ועד שיעורי תורה ד"בית יוסף צבי" דושינסקיא
מיסודו ובנשיאותו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פרשת וישב • כ"ג כסלו תש"פ לפ"ק • גליון קמ"ב

הרב יעקב דוב אולמן שליט"א, עיה"ק ירושלים ת"ו

עיון הלכה

עיונים בסדר הלימוד היומי בהלכה

בדין טלטול הכסא שהניחו עליו נרות החנוכה

מוקצה מחמת חסרון כיס, וכן הוא דעת הגרשז"א (שלחן שלמה סי' ש"י אות כה, א) להעריך חשיבות דבר ההיתר [אכן לשלחן השבת הואיל ועיקרו מיועד לסעודת השבת נחשב השלחן בסיס להם (ארחות שבת פ"ט הערה תיד)].

לצורך דבר האסור ובעוד שהנרות דולקות

וכל זה כשמטלטל לצורך דבר המותר, כגון שצריך למקום המנורה, או אם ירא שיתפך ואז יהי צריך למקום, אך משום המנורה כגון שירא שתיגנב או תפסד אסור גם בטלטול מן הצד.

כמו"כ בעוד שהנרות דולקות יש לעיין בזה לענין חשש שמא יטה המבואר בסי' רע"ז (ס"ג) דאין לנער נר שיש בו שמן, דפס"ר שיקרב או ירחיק השמן מן הפתילה ויתחייב משום מכבה או מבעיר, ואכמ"ל.

לשבת או שאר מאכלים כיו"ב נצרך אצלו עכשיו יותר, הרי הם בגדר חשובים יותר וש"י לטלטל השלחן.

אמנם זה אמור בשלחן השבת, שהחלות והמאכלים הם עיקר שימוש הבסיס שלזה עומד השלחן, וכן מסיק שם בזה"ל: **דשלחן של אכילה ושאר תשמישים הבסיס משמש הכרות ושאר דברים הצריכים יותר מלנרות, ועכ"פ מיוחד ממש גם ללחם וכיו"ב, ולא שייך לומר דתשמיש ככרות על השלחן יתבטל על ידי ששם גם הנרות.**

הפמ"ג נשאר בצ"ע לגבי ספסל קטן

אכן בנידון דידן בנוגע לכסא שהניחו עליו הנרות של חנוכה, הנה נתבאר בסי' רע"ט (סעי' א) דאם הכלי אינו מיועד כי אם להמוקצה, לא יועיל מה שמונח שם ג"כ דבר היתר על הכלי, כגון ליתן לחם על הנר לא מהני, כיון דהמנורה עיקר עשייתה בשביל השלהבת, לכן נעשית תמיד טפל ובסיס לשלהבת ולא ללחם אף שחשוב יותר.

והסתפק הפמ"ג (שם, א"א סק"י) בטס או ספסל קטן המיוחד לנרות אי שרי לטלטלו ע"י שנותנים עליו דבר מאכל וכדו, וז"ל: **ויש לי לדון באותן המניחים טס כסף וכדומה כעין ספסל קטן ועליהם מעמידין הנרות, וכו', ואם מניח על הטס דבר חשוב כמאכל וכדו' או כלים חשובים שרי, ולא דמי לסעי' ג' וכו', דהמנורה עיקרה לשלהבת, משא"כ טס זה לפעמים מניח עליו דברים אחרים... ועדיין צ"ע.** עכ"ל.

המנהג אצל הרה"ק משינאווא זי"ע

לעומת כן ישנם שסמכו על ההיתר להניח שם מבעו"י דבר היתר חשוב, וכן העיד הרה"ק ר' איציקל מפשעווארסק זצוק"ל שכן ה' המנהג בשינאווא שהנשים היו מניחות הרבה תכשיטין במקום הנרות להחיר טלטול הספסל.

ולכאורה גדר החשיבות בזה תלוי בערך שווים שיהיה יותר חשוב מהמנורה של כסף שהיא עצמה

מצוי שמדליקין נרות חנוכה בער"ש של חנוכה ליד הפתח וכדו' במקום שמפריע למעבר, או שיראים שתהפך המנורה וכדו'. ויש לדון באופני ההיתר לטלטל המנורה למקום אחר.

טלטול מן הצד לצורך דבר המותר

בהקדם יש לבאר מה דין 'טלטול מן הצד', דהדין הוא דטלטול המוקצה ע"י דבר אחר, דהיינו שאינו מטלטל המוקצה להדיא כי אם דרך דבר המותר המונח עם המוקצה הרי זה טלטול מן הצד, ונתבאר בסי' ש"א (סעי' ח): **טלטול מן הצד לצורך דבר המותר - מותר, אך לא לצורך דבר האסור.**

ודבר המותר היינו כשצריך למקום המוקצה וכדו' או שצריך להיתר המונח עם המוקצה.

אמנם דין זה הוא רק באופן שהכלי לא נעשה בסיס להאיסור, דבכל דבר מוקצה שהונח מדעת על היתר בער"ש והיה מונח שם בבין השמשות, הרי זה נעשה בסיס להאיסור, וגם הוא מוקצה מחמת גופו.

בסיס לאיסור ולהיתר

עוד נתבאר, שהוא הדין כלי שמונח על גבי מוקצה וגם דבר היתר ורוצה לטלטל הכלי עם המוקצה שעליו הרי זה טלטול מן הצד, ומבואר בסי' ש"י (סעי' ח) דיש בזה כמה תנאים להיתר הטלטול, כדלהלן:

(א) **שההיתר חשוב יותר מן האיסור.** ויתבאר להלן מהו גדר החשיבות.

(ב) **אם יכול לנער המוקצה צריך לנער המוקצה.** אכן אם צריך למקום שהכלי מונח שם ולא יועיל לו הניעור, מותר לטלטל הכלי עם המוקצה שעליו, כמו"כ אם המוקצה יכול ליפסד ע"י הניעור אזי אין צריך לנער (שעה"צ סי' ש"ט סק"י).

והנה בתשו' שבט הלוי (ח"ח סי' נב) העלה לענין שלחן של שבת שמונחים עליו הפמוטות של כסף, דאע"פ שהם חשובים ביותר מ"מ הואיל והחלות

העלם דבר? על הנסים' בעבודה?

בתפילת חנוכה 'סתם', לא היתה טעות כזו קורה להב' שאול הי"ו. אולם בעמדו בתפילת המוספין של ראש חודש טבת, כשהגיע לאמצע ברכת רצה לפני 'ותחזינה' ריצדו לפניו בתחתית העמוד תיבות 'על הניסים' בלבד ללא 'יעלה ויבוא' ובשל כך נכשל בלשונו ואמר על אתר את 'על הניסים' כולו, רק אחר 'יהיו לרצון' כשהחל לפסוע לאחוריו עמד על שגגתו, האם עליו לחזור ולהתפלל?

את התשובה ושאר הלכות 'על הניסים' נמצא בשבוע הבא בלימוד היומי בהלכה הבע"ט.

כאן שנה רבי

בירורי מנהגי רבותה"ק זי"ע

בענין שחוק ממכירת יוסף הנקרא "יוסף שפיל" (א)

בגמ' פ"ד מיתות במשוורתא בפוריא ע"ש, הרי שהיו נוהגים גם בימי חכמי התלמוד לעשות מיני שחוק בפורים וכו', וכבר אמר החכם לכל זמן, עת לשחוק, ויקר מחכמה ומכבוד סכלות מעט בזמנו לא עת לרחוק, גם נראה שלא אסור אלא שחוק הנכרים וכו' אבל הנעשה ע"י ישראל לזכור ניסי ה' כמעשה אחשוורוש והמן מרדכי ואסתר, או של דוד וגלות מותר בחול, וה"ה הנעשים ע"י נכרים, וידוע שאין מערבין בהן דברים בטלים, (אע"פ שיש בהם דברים מרבים הבל וגורמים שחוק, נראה שא"צ למנעם בפורים ובי"ט היה בטוב לשמח בשעת חדוה, וראה מגדולי חכמי המשנה ממ"ש בר קפרא בהלוליא דר"ש ברבי עפ"י דנדרים (נ"א ע"א) מותרים, אלא שדברי חז"ל (בטרטיראות של נכרים) בהווה, וכו' עכ"ל ע"ש עוד. ואע"פ שמדבריו נראה להביא להתיר שחוק בעת חדוה כמו פורים ויו"ט, מ"מ מתיר רק בסיפורים שהם זכירת נסי ה'.

ולפי הנראה הלך מרן זי"ע יותר עם דברי המג"א והאחרונים הנמשכים אחריו שלא התירו גם בפורים רק שחוק שעושים זכר לאחשוורוש, אבל סתם שחוק (כדוגמת מכירת יוסף) אין בזה שום היתר והוא בכלל ובמושב לצים לא ישב, ובאמת דשנעיין בדברי היעב"ץ משמע שגם הוא התיר רק כדוגמת אחשוורוש והמן, או דוד עד גלית דהוי לזכור נסי ה', ואע"פ שע"י יש שחוק והבל אין למנעם בפורים ויו"ט, משא"כ מכירת יוסף שאין בזה הזכרת נסי ה' אפשר שגם היעב"ץ מודה לאיסור.

(ומ"מ שמענו מכמה תלמידי רביה"ק מהר"ם זי"ע שבשנים קדמוניות היו עושים בפורים שחוק מסיפורי צדיקים בהסכמתו, ואמר לנו הרה"ג ר' שלמה זלמן בנדיקט שליט"א דאולי היה אז סיבה מיוחדת כדי לתת סיפוק לבחורים שלא ילכו למקומות אחרים, והרה"ח ר' נחום קליין שליט"א אמר שזכר שפ"א השתתף מרן מהר"ם זי"ע בשחוק בליל פורים)

אין לעשות שחוק ממה שסבלו י' הרוגי מלכות
עוד טעם כותב מרן זי"ע לאסור וז"ל: וכן מכירת יוסף גם לדורות נשמר, דהא י' הרוגי מלכות נעשו בשביל זה וכו' ומטעם זה בלבד ראוי לגעור בניציפה מי שעושה שחוק בדבר זה מה שאבותינו תנאים הקדושים נוחי נפש זי"ע סבלו עבור זה ולא יתוקן עד גאולתינו במהרה ואיך לעשות מזה שחוק.

עוד הוספה מביא מרן זי"ע מהרב השואל וז"ל: מלבד מה שכ' מעכ"ת נ"י עוד שכבר מצא אותו שר מקום עילה כמבואר בפיט אלא אזכרה. [הכוונה שהשר שאלם מה כתוב בתורה וגונב איש ומכרו וגו'] ע"כ ראוי לעשות זהירות יתירה. ומסיק מרן זי"ע וז"ל: ויש עוד כמה טעמים לאסור, עכ"ל הק'.

ובהמשך נביא בעזה"שית עוד מענין זה והכרעת עוד גדולי"י מזה. וכן אם יש היתר כשהוא להכנסת רווח לשיכיה.

וכו' או פסוק בלא זמנו וכו' התורה חוגרת שק ואומרת עשוני בניך ככנור, עיי"ש ברש"י היינו שקורא פסוק לשמח בני אדם ועי"ז מביא חלילה רעה לעולם, ועיין בשו"ע או"ח סי' תקס סעיף ג' ובטו"ז שם סק"ה, ומכ"ש בזה שכל הענין מאבותינו הקדושים נעשה שחוק להם ודאי ראוי לבטל.

וז"ל הט"ז שם ובאיזה סעודות נוהגים לשורר קדיש דהיינו יתגדל וזהו ודאי חטא גדול דלא התירו אלא זכרון חסדי ה', וכ"ש במה שלוקחין איזה ליצן אחד ועושה שחוק בפסוקים או באיזה תיבות קדושות וזהו עוון פלילי, עכ"ל. ומרן זי"ע מדמה לזה אם עושים שחוק מאבותינו הק'.

הוא בכלל מושב לצים, ומשום בחוקותיהם לא תלכו

עוד טעם לאיסור כותב מרן זי"ע וז"ל: מכש"כ דעושים זה באופן שיש לדמותו לטהאטער (הכוונה לבתי טאטראות המובא בגמ' ע"ז דף ח"ג), והוי בכלל אשרי האיש אשר לא הלך וכו' והוא בכלל ובחוקותיהם לא תלכו, ובזה ממש רוצים להדמות להם שגם בחוקותיהם עושים שחוק לטובת עניים, ועיקר כוונתם לעשות פרוצות ותרעובות נשים וע"ז נאמר וחסד לאומים חטאת שע"י חטאת עושים חסדים וכו'.

והנה כאן הגדיר מרן זי"ע ב' איסורים (א) דהוי בכלל אשרי האיש אשר לא הלך וכו' (ב) דהוי בכלל ובחוקותיהם לא תלכו.

דעת המג"א בכל שחוק אסור חוץ מפורים כשעושים זכר לאחשוורוש

ובאמת כשנעיין בדברי הפוסקים בזה יראה שיש בזה מחלוקת וכמו שיתבאר בע"ה, דהנה בשו"ע או"ח סי' ש"ז סט"ז כתוב דאסור לקרות ספרי מלחמות בחול משום מושב לצים ועובר משום אל תפנו אל האלילים אל תפנו אל מדעתכם, ומוסיף ע"ז המג"א (ס"ק כ"ב) וה"ה כל ההולך לבתי טרטיאות וקרקסאות והם מיני שחוק כדאיתא בע"ז דף ח"ג, ומיני תחבולה לא ידענא מי התיר להם בפורים, ואפשר שנמשך להם משחוק שעושים זכר לאחשוורוש, וכו', ועדיין אינו מפורש להדיא האם המג"א מתיר למעשה בפורים, אבל עיין בפמ"ג שכותב ופורים רק שחוק שעושים זכר לאחשוורוש שרי הא לילך (לטרטיאות וקרקסאות) אסור אף בפורים, וכן משמע מא"ר ע"ש (ועיין עוד במג"א סימן שט"ז סק"ה, וסימן רכ"ד סק"ג דאסור לראות בצידת כלבים ע"י חיה דהוי בכלל ובמושב לצים לא ישב), ודברי המג"א העתיקו האחרונים עיין במ"ב שם ס"ק נ"ט.

היעב"ץ מתיר לעשות שחוק בפורים ויו"ט

אבל היעב"ץ מור וקציעה אחרי שהביא דברי המג"א הנ"ל כותב וז"ל בפורים יש להם סמך

הנה ידוע תשובתו של מרן רבינו המהרי"ץ זי"ע (ח"א סי' נ"ו) בענין השחוק של מכירת יוסף, ומרן מפרט כמה וכמה איסורים ומכשולות שיש בזה, ונביא לשון התשובה בזה

הסכנה להעוסקים בזה

תחילת התשובה עדיין אינו נכנס לחלק ההלכה אלא לחלק הקבלה שקבלנו מאבותינו וז"ל: אודות לעשות שחוק לפורים ממכירת יוסף, וכבר הי' לעולמים ומאז אבותינו ספרו לנו שגדולים אשר לפנינו לא היה דעתם נוחה בזה, וקבלה בידם שכל מי שיהי' לו חלק חלילה לא ינקח רע, ובאמת לא ראינו ולא שמענו זה כמה ימים ושנים שעסקו בזה, עד אשר קם דור טהור בעיניו וילכו אחר שרירות לבם, וראוי לבטל הדבר אם אפשר במאמצי כח.

הוא בכלל עשוני בניך ככנור

ואח"כ ממשיך מרן זי"ע לברר חלק האיסור שבו ומפרט כמה וכמה איסורים בראשונה מתחיל וז"ל: והלכתא נראה דהוי בכלל מה שאמרו חז"ל בסנהדרין ק"א (ע"א) כל הקורא פסוק בשיר השירים

הליכות ומנהגים

מנהגי חנוכה (א)
סדר הכנות הנרות ומקום ההדלקה

- א. המנורה לנרות חנוכה עשויה מכסף, גם הכלי שמחזיק השמן עשויה מכסף, ומכוסה עם כיסוי של כסף.
- ב. מתקנים הפתילות מצמר גפן, ומהליפים הפתילות בכל יום, ומחרכים אותם.
- ג. נותנים שמן זית לכל הנרות גם נר הנוסף [שקורין שמש].
- ד. מעמידים המנורה בתוך תיבה של זכוכית, בתוך חלל הפתח לרוחבן, באופן שכל הנרות בטוח הסמוך לפתח.
- ה. מדליקים הנרות בנר שעוה.

א. מנהגי מהרי"ץ חנוכה ו. ב. עיי' שדי חמד (מערכת חנוכה אות ז, ראה מדור עיון הלכה בגליונו ק"מ). ג. היו טורחין בעצמן לשדר הצמ"ג לתקן הפתילות. ד. מנהגי מהרי"ץ שם ד. ה. שם ו. שם ז. שם ח. שם ט. מלפנים הדליק רביה"ק מהר"ם זי"ע בפתח הפונה לרחוב (מלבד בערש"ק בפתח החדר בפנים הבית), לימים כשתחנך ביהמ"ד היה מדליק בשער הפונה אל מבוא ביתו נאוו קודש, כהיום מדליק כ"ק אד"ש בבלת חדרו הצמוד לביהמ"ד.

הליכות ומנהגים ע"פ מנהגי רבותה"ק זי"ע ויבלחט"א נערך לעיון והגהה בלבד. ע"מ שנוכל להוציא בע"ה דבר נאה ומתוקן, אנו מבקשים מכל מי שיש לו הערות והארות נא לשלוח בכתב בתד. הועד רח"י יקים 1 ירושלים, או בדוא"ל kil5665@gmail.com ולציין עבור 'הליכות ומנהגים'.

לפני אני צריך

ההתרגשות נראתה בכל פינה ופינה ובני הבית לא יכלו לכלוא את רגשותיהם, הנה זה עומד אחר כתלנו ולאחר שהות מרובה בחו"ל חוזר אביהם ארצה אל מולדתו אל ביתו ואל בניו, זה ירח ימים ויותר שראש המשפחה שווה בנכר עקב הצורך לפרנס את משפחתו ואת הגעגועים שהורגשו באוירת הבית כמעט ואי אפשר להעלות על גבי הכתב, מדי יום ביומו ספרו הבנים את הימים הנשארים לפני בוא אביהם חזרה ארצה, הן הוא נזר המשפחה והבית מבלעדיו איננו אותו הבית לה הם רגילים, אין בו את החמימות שהאב משרה סביבו בכל יום ובכל עת ובכל שעה, אין מי שילמד עם הבנים ואין מי שיקשיב לבני הבית את אשר על ליבם, הן המייעץ תדיר בכל נושא איננו בנמצא והמפגש את הספיקות שווה מעבר לים, אין לתאר ואין לשער את הגעגועים העמוקים שיש בין בן לאביו, עד שבימים האחרונים כמעט ולא עצרו כח להמתין ליום הגדול.

ביום המיועד החסיר לכם יותר מפעימה אחת ובלהיטות רבה הכינו כרזות 'ברוכים הבאים' מצוירות ומקושטות כמיטב המסורת וכיד דמינם הפורה, והנה עת הזמיר הגיע והדלת נפתחת לקול מצהלות בני הבית, את ההתנפלות על צוארי האב נשאיר לקורא הנכבד לדמיין ולאחר סדרת הנשיקות לכל הבנים בקטן החל ובגדול כלה החל האב לספר את הקורות אותו משך כל הזמן בהן לא היה חלק מן הבית, כשבני הבית מקשיבים בשקיקה לדבריו, דמעות החלו צצות בעיני הבנים עת פירט האב במקצת את הגעגועים שחש כל העת לבניו, את החסר שהרגיש בנפשו בכל יום עם ריחוקו מבניו, מה להם גדול יותר משמוע את אביהם מספר להם בקולו על געגועיו הרבים אליהם בניו היקרים ואת השתפלות איתם בגעגועיהם משך כל זמן הריחוק, הן אביהם בעצמו גם מתגעגע אליהם בניו אשריהם וטוב חלקם.

...

הן עתה עברנו תקופה לא קצרה עם נסיעתו של רבינו שליט"א לנכר אמנם היה זה בנסיבות משמחות עקב השמחה בחצר קדשינו עם נישואי נכדתו אולם מרוחק מאתנו, כל אחד ואחד הרגיש את החסר בנפשו עם שהותו של רבינו שליט"א בנכר בהותירו ללא האילן הגדול אשר בצילו אנו חוסים, הגעגועים עלו על גדותיהם וכולם כאחד המתינו עד בוש לשבו ארצה,

והנה הגיעה השעה היעודה ורבינו שליט"א שב ארצה לעמוד בראשינו ולהנהיגנו על הדרך המסורה, ובשעת מעמד הקבלת פנים פתח רבינו שליט"א בדברות קדשו מלהבות אש בהם בלל דברי תורתו של מרנא החת"ס בנוגע לשמירה בדרך, במשאו הביע רבינו במקצת את רגשותיו, באמרו שהשמועות ששמע בכל משך זמן שהותו בחו"ל על התאחדות החבורות על הסעודות רעוא דרעוין הנאכלים בחבורה ובהתעוררות כראוי וכיאות לעת רצון זה ועוד הם אלו שנתנו לו את הכח, הם אלו שהחיו את נפשו בכל עת בידעו שקהל הקודש נמצא בעליה מתמדת במסילה העולה בית א-ל, בהסבירו בכך את הפסוק ברוך אתה בבוואך וברוך אתה בצאתך, כפי שהסבירו בעת הפרידה טרם נסיעתו.

<<<

בזמן שהצדיק בעיר הודה הוא זיוה הוא הדרה:

מעמד מרומם ונשגב 'קבלת פנים' לנ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

"בהבנתנו לימי האודה נמשיך בהתחזקויותינו בתורה, בתפילה, בקדושת השב"ק ובמורא מקדש"

רגשי שמחה הציף את הקהל עת קבלו בהדרת הכבוד כ"ק רבינו שליט"א בהיכל ביהמ"ד, לכבוד המאורע נשא דברים קצרים הרב הגאון רבי עמרם אופמן שליט"א מו"ץ דעתינו. כשבדבריו המליץ על סדר הפרשיות את מסעות רבינו שליט"א, ורגשות הגעגועים של ציבור התלמידים הזוכה עתה לראות את מלכנו בראשינו לשמוח יחדיו באהבים.

רבינו שליט"א איחל 'לחיים' לקהל הנאספים, והס הושלך עת פתח בדברות קדשו והזכיר בסילודין את דברי מרנא החת"ס זי"ע על כך כי יעקב אבינו ע"ה התפלל והשקיע למען הדורות העתידין, שיוכלו להתקיים בחשכת הגלויות. וציין כי דברים אלו למד זה עתה בעצרו על אם הדרך לשפוך שיח ותחינה לישועת הכלל והפרט, על מצבת קבורת איש הא'לקים בעהמ"ח בפרעשבורג יצ"ו. בדבריו נתן שבח והודיה להקב"ה שזכינו ב"ה להתאחד שוב, ובפרט אל הציבור החשוב הלוה, אשר ברוך הוא ית"ש, בכל מקום ניכרת להם הערכה וחשיבות מיוחדת שמייחסים לתלמידי מרנן רבוה"ק זי"ע בני בית היוצר "שיבת בית יוסף צבי" ומוסדותיה הק'.

ההתקוה היא כי עתה נוכל להמשיך ונמשיך בהדרת הכבוד כ"ק רבינו שליט"א בהיכל ביהמ"ד, לכבוד המאורע נשא דברים קצרים הרב הגאון רבי עמרם אופמן שליט"א מו"ץ דעתינו. כשבדבריו המליץ על סדר הפרשיות את מסעות רבינו שליט"א, ורגשות הגעגועים של ציבור התלמידים הזוכה עתה לראות את מלכנו בראשינו לשמוח יחדיו באהבים.

בליל שישי לסדר ז'יחן את פני העיר' (וישלח) התכנס ציבור אנ"ש בהמון חוגג למעמד מרומם ונשגב; קבלת פנים כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א. שאחר ההיעדרות הממושכת בארצות הגולה לימי השמחה במסעות קדשינו, והמסיבות לטובת מוסדותינו הק', חזר ובה אל דברי קדשו. שאי סביב עיניך וראי כולם נקבצו באו לך! כשבראש הציבור נראו הרבנים הגאונים מו"ץ דעתינו שליט"א, זקני וחשובי התלמידים, בעלי בתים נכבדים, אברכי הכוללים, בחורי הישיבות ותלמידי הת"ת בירושלים. גם אורחים מחוץ לעיר עלו ובאו לירושלים עיר מלוכה, לחזות במלך ביפיו, להתברך ולברך לכבוד השמחה. המעמד ביטא יותר מכל רגשות הגעגועים והשתוקקות, אהבת רב לתלמיד, כשבצפייתנו ציפינו לחדוותא עילאה בנהירו דאנפין, כאיש אחד בלב אחד.

ועד שיעורי תורה "חלקנו בתורתך" מיסודו ובנשיאותו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ברכות התורה

יחולו על ראש ידיו הנכבדים כלי הקודש מרביצי התורה, וממכין דאורייתא מחזיקי עץ החיים, ואנשי משע העושים ומעשים להגדיל תורה ולהאדירה בקרב היכלינו, לרגל השמחה השור'י במעמד

הרה"צ ר' **שמעון מרמורשטיין** שליט"א ראש הכולל ומגיש בבית מדרשו בב"ב לרגל הולדת נכדתו למז"ט

הרה"ח ר' **אהרן דוד דושינסקי** שליט"א ידיד נאמן העומד לימינו בחפץ לב לרגל הולדת נכדו למז"ט

הרה"ח ר' **אריה י. ד. ניינלנד** שליט"א מנהל חברת "אבות ובנים" בביהמ"ד הגדול לרגל הולדת הנכדה למז"ט

הרה"ח ר' **מנחם ווייס** שליט"א גבאי ביהמ"ד היכל מהר"ם בב"ש, ועומד לימינו לרגל נישואי בתו עב"ג למז"ט

הרה"ח ר' **אריה דוב האס** שליט"א ידיד נאמן העומד לימינו בחפץ לב לרגל אירוסין בתו תח"י עב"ג למז"ט

יה"ר שיזכו לריות מכל ירוח שיח רובי תענוג ונחת, מתוך הרחבת הדעת ול טוב סלה אכ"ר.

חידוש בבית המדרש!
יצאו לאור קונטרסי 'לקט תשובות' מבוארים ממרן מהרי"ץ זי"ע בעיני חנוכה

ברוב שמחת התורה התקבלה הידיעה בקרה קהלנו כי לקראת ימי החנוכה יצא לאור קונטרס מפואר אשר בו נלקטו מתוך שו"ת מהרי"ץ בעיני חנוכה, בתוספת הארות והערות מראי מקומות והסברים המבוארים בארוכה למען יוכל כל אחד להגות בו ולדלות מעומק תורתו של רביה"ק זי"ע.

כידוע לכל בר בי רב היתה עד היום הלימוד בספר 'שו"ת מהרי"ץ' מהקשות שבמקדש, רבינו ברוב גאונותו וברוחב דעתו בונה את חידושי גג על גג בבקיאיות נפלאה ועמוקה בהסתמכו על רוחב דעת המעיין כי מכיר ויודע הינו את מראי המקומות ואת המפרשים בנידון, בשל כך הפך הספר עם השנים לחתום במקצת להמוני העם, מה גם כי צורת האותיות שכבר דהו מרוב שנים, ובפרט כיום אשר מוצאים ספרים השכם והערב בכתב נאה ונהדר, ומדוע איפוא יגרע חלקינו.

לא עוד! הקונטרס המפואר אשר נדפס באותיות מאירות עינים בתוספת הסברת הענינים והציו"ט הם אשר גורמים למתקנות מיוחדת בלימוד התשובות הנפלאות, ולתענוג רוחני בעת אשר יהגו בה. תלמיד יקר, קבע מזמנך בימות החנוכה להגות בדברי קדשו של רבינו זי"ע לקבל הבנה ב'כתבה זקוק לה' להשיג הארה ב'גזירה לגזירה במצוה' ועוד דברים נפלאים ומתוקים בתורת החג ובעיני המועד.

ועד שיעורי תורה "חלקנו בתורתך" מיסודו ובנשיאותו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

נוצר תאנה יאכל פריה

ברכות התורה יחולו על ראש האברך החשוב והנעלה, יושב אהל וכן בעמקה של הלכה, כלי מחזיק ברכה

הרב **מרדכי עזריאל ריימן** שליט"א בן הרה"צ ר' **שמעון** שליט"א וחתן הרה"צ ר' **אברהם ישעי' הכהן קצנבורג** שליט"א

לרגל עומדו על כור המבחן על הל' הלאה במסגרת כולל חושן משפט אהל יוסף

יה"ר שיוכה לישב בבית ה' לאורך ימים ושנים טובות מתוך רוב תענוג ונחת, ורחבת הדעת וכל טוב סלה אכ"ר.

החברה הגדולה

מבט לחיי התורה בקהלנו

שישו ושמחו בשמחת תורה כי היא לנו עוז ואורה:

בבית שמש מתכוננים בשמחה רבה לקראת מוצאי שב"ק פרשת ויחי הבעל"ט; חגיגת סיום הש"ס במסגרת הדף היומי

יו"ל גליון הכנה מיוחד "חביבין דבקעתא"

זאת בהכוננת הרבנים הגאונים שליט"א. כמו"כ יוצא לאור גליון הכנה מיוחד "חביבין דבקעתא" מלא מזון אל זון בחיזוק לדברי תורה.

מעניין לציין כי חיזוק גדול זה לדברי תורה סובב מן השמים להתקיים ב"מוצאי שבת ויחי" הזמן שמצוין הפעם ארבע שנים מאז הקמת הועד ע"י כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, במעמד הגדול "חיזוק התורה וארוחתיה" במוצ"ש "המתאחדת בתורתך" במושב נחלים, כה יתן ה' וכה יוסף, יגדיל תורה ויאדיר!

קביעות עתים לתורה יום יומית, זכו לצלוח את הנסיון הזה, ועתה עומדים הם לקראת השמחה הגדולה לגמרה של תורה. וגם התעוררות ועת כושר לצרף עוד רבים להתאגד בכח הרבים והתחייבות מיוחדת זו, בכדי להחזיק בעץ החיים דבר יום ביומו. ובכדי לצל את הזמן המוכשר כראוי, מתקיימים בימים אלו איסופות מיוחדות בהם מתכננים חברי הועד וגבאי ארבעת בתי מדרשינו בבי"ש הע"י, את כל הפרטים להיות לעזר ולסעד לכל מבקש ה'. כל

כפי שכבר פורסם בגליון הקודם נקבע בהסכמת הגה"צ רב דקהילתינו בבי"ש שליט"א לחגוג את "סיום הש"ס" במסגרת הדף היומי במוצאי שב"ק פרשת ויחי הבעל"ט. שתתקיים ברצו"ה במעמד רב רושם, ברוב פאר והדר בתופים ומחולות והמון חוגג כראוי לכבודה של תורתנו הק', באולמי "שערי שמחה" בבנין ביהמ"ד "היכל מהרי"ם".

שמחה יתירה יש לה לסיום הש"ס, הן למסיימים החשובים הע"י, שאחר עמל ויגיעה עקבית וחסרת פשרות של

עוד עמד רבינו בדבריו על דברי האור החיים הק' על הפסוק "ויקרא למקום א-ל בית א-ל" שחזר למקום בו קיבל את ההבטחה מריבון כל עלם ושם הודה על כך ש"ויבא יעקב שלם" וכזה דאמרו חז"ל 'שלם בגופו שלם בממונו ושלם בתורתו' שלא נחסר הימנו כלום בשהותו בדרכים ובבית לבן, כן הרחיב רבינו את הדיבור על ההרגשה שהרגיש כל העת שנחסר הימנו חלק מנפשו בהיותו בין הדרכים בארץ נכריה ללא קהלא קדישא הדין, ועתה הוא הזמן להודות להש"ת שזכה לשוב למקומו ורואה שלא נחסר הימנו כלום, והציבור ב"ה ממשיך לעלות ולהתעלות במעלות התורה והחסידות, עוד זאת יתירה הוסיף רבינו שליט"א שכשיוצאים מן הכלל ורואים באיזה ההערכה מביטים העולם בציבור זה, ושומעים את מה שרואים האחרים המשבחים המפארים חבורתא קדישתא הדין הרי הוא עת להודות ולהלל להקב"ה.

על אחת כמה וכמה כשעומדים במקום מקודש זה הן הוא המקום המתאים ביותר לשבח ולומר עד הנה עזרנו רחמיך ולא עזבונו חסדיך ולבקש הלהבא שאל יטישנו ה' נצח, וכיעקב אבינו ששב למקום המקודש בו קיבל את ההבטחה ושם הודה על כל הטוב ועל קיום ההבטחה.

ועתה מה גדול הוא הזכות לנו תלמידים הקרויים בנים וכפי שאמר רבינו הק' מהרי"ץ ז"ל שאצלו תלמידים אינם כבנים בכ"ף הדמיון, אלא בנים ממש, מה לנו גדול משמוע את רבינו שליט"א בקולו קול ה' בכח על געגועיו לילדי שעשועיו, מה לנו גדול משמוע שעטרת ראשינו צריך לקהל קדשו ובלעדינו הוא מרגיש חסר בנפשו ובחזרו אליו היו שמח ומהלל לבורא עולם על שהוא יכול להמשיך לשאת את משאינו על כתפיו הק', אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו שאנו נמנים על ציבור קדוש זה וזוכים לקיים את רצון קדשו תדיר בעניינים הקרובים אל ליבו שהדגישם בעת הקבלת פנים, את הרעוא דרעיון את הלימוד בשבת וכו'.

וכן המקום כאן להעלות על נס את רגשותיהם של אלו הנמנים על השאיפה לשמוע את דבר ה' ברמה ולציית להוראותיו בקודש של נזר תפארתנו רבינו שליט"א ולקיים את רצון קדשו למען חיינו ולמען קורות בתינו אם זה בלימוד בשבתות ואם זה בהתאספות תברים לסעודת רעוא דרעיון בהתעוררת דליבא ואם זה בקביעות עתים לתורה במוצאי השבתות כבימות החול, וכל שאר העניינים הקדושים שרבינו דורשם תמיד מאיתנו תלמידיו, אשריהם ואשרי חלקם, ואשרינו ומה יפה ירושתנו שאנו נמנים איתם בחבורה אחת, ומי יתן ונזכה כולנו כאחד לעשות את רצון אבינו שבשמים ביד עבדיו הנביאים.

ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

ה'אסיפה כללית' של כלל חברי הועד בארה"ק בבית מדרשינו באשדוד

לתועלת הדבר נקבע כי בכל מחצית השנה נאספים כלל חברי הועד לכנסיה שהיא לש"ש שסופה להתקיים לדון "אסיפה כללית" לדון בכל העניינים העומדים על הפרק, הפעם התקיימה האסיפה במוצאי מנוחה פר' וישלח העל"ט, בהיכל בית מדרשינו החדש והמפואר בעיר אשדוד ת"ו.

אחר ברכה"ז חולק למשתתפים מזכרת הספר החדש "תורת מהרי"ם - תנוכה" ש"ל לכבוד השמחה בחצר הקודש. שי הוקרה מאת אחד מידידי הועד שליט"א. המשתתפים פנו איש איש למקומו ולביתו מלאי תחושות שליחות ואחריות לעבודת הקודש, לעמוד לשרת את הציבור לשביעות רצונו, לאורו הבהיר של המשלח הגדול.

בהתקבץ יחדיו חברי הועד מרחבי ארה"ק לסעודת מלוה מלכה, נשאו ונתנו בס"ד לסיוד סיום הש"ס המתקרב ובא, סיום ספר משנ"ב בלימוד היתום בהלכה שמתקרבם כבר לסיומו, חיזוק סדרי הלימוד בשב"ק כרצו"ק של רבינו

סיום מסכת מכות בשיעור הקבוע בבי"ש בשילוב שמחת שבע ברכות

ביתו תחי' ע"ב' החתן החשוב הי"ו. בסעודת המצוה נשמעו דברי חיזוק לעסק התורה, ודברים לשמחת חתן וכלה בפטופטי דאורייתא.

מחיל אל חיל התחילו למחרת בלימוד מסכת סנהדרין. תוך איחול הדדי לחזות קרוב להשיבה שופטינו כראשונה' שתשים סנהדרין אצל המזבח שיתכונן בקרוב בחצרות בית ה' בב"א.

בשיעור הקבוע של הרה"ח ר' אברהם בלויא שליט"א מנה"ר של הת"ת בבי"ש, המתקיים מדי ערב בבית מדרשינו "היכל מהרי"ם בבי"ש, זכו הפעם לברך על המוגמר בסיום מסכת מכות. אחד מחשובי השיעור ידידינו הרה"ח ר' שלמה בניאמין שליט"א הזמין את חברי השיעור לשמוח יחדיו בשמחה של מצוה בשילוב שמחת השבע ברכות בכלולות

ועל חנוחתם יקדישו את שו"ך

לאור קריאת רבותינו ב"ק מרן הגאב"ד והגאון צ"ה הבד"ץ שליט"א לצאת לרחובה של עיר בליל שב"ק זו אחר תפלת ערבית, למחות ולתבוע את עלבונה הי"ו.

לא יתקיימו השיעורים הקבועים בהיכל ביהמ"ד הגדול

אבד חסיד מן הארץ

רבות אנוחתינו ולבנו דוי בהלקח מאתנו אחד המיוחד מבני החבורה, איש חסיד היה, מורם מעם ועובד ה' בסילוין, קיבל יסוריו באהבה ובאמונת אומן, צלחתו על פניו תמיד ומקבל כ"א בסבר פנים יפות, ורבים נהנו ממנו עצה ותושיה לדעת דרכי העבודה בסולם העולה בית ק"ל הי חסיד הי עניו

הגה"ח רבי שמואל שטייגל זצ"ל

מראשי ישיבת "כוכב מיעקב" שטעבין מפארי מתפללי ביהמ"ד הגדול, ולומדי "היכל התורה" אוי לנו כי נלקח מאתנו דמות הוד שדויתנו לנו לחוגמא ולמונות!

תנחומינו שלוחים לאלמנותי החשובה תלית"א, לבניו החשובים, וכל המשפחה הרוממה הע"י. המקום יתם אותם בתוך שאר אבלי ציון וירושלם בב"א

שיחת הכנה לימי החנוכה ע"י הגה"צ רב דקהילתינו בבי"ש שליט"א

חור"ר כולל תרביצ"א סניף בית מדרשינו ברח' מעשי חייא בבי"ש, קבלו השבוע ביום שני את פני הגה"צ רב דקהילתינו בבי"ש שליט"א שחזר מנסיעתו לעבר הים לטובת המוסדות בבי"ש.

עפ"י הזמנת ראש הכולל הרה"ג יצחק אופמן שליט"א הופיע הרב שליט"א לשאת דברי חיזוק והתלהבות לקראת ימי האורה הבאים לקראתנו לשלום.

בדבריו התייחס להתחזק בעסק התורה ובפרט ביומין דחנוכה אשר בהם זורח אור התורה, ואם כי סדרי הכוללים אינם כסדרן, ליושב אהל לב לדעת לנצל את הזמן כראוי. דברים שנשמעו בקשב רב והשאירו רושם גדול על חור"ר ורבני הכולל. אחר השיחה עברו בסך לקבל ברכת השלום.

גליון זה הונצח לעי"נ הרבנית הצדיקה, הדוללה המפורסמת במעשיה הטובים אמה של מלכות מרת אלטא מרים לאה ע"ה בת הרבני מרה דוד יחזקע ז"ל מתחברת הטהורה של כ"ק מרן רביה"ק מהרי"ם זצ"ע נלב"ע כ"ג כסלו תשס"ח, היא צ"ב שב"ק תנצבה.